

[Wilhelm]

hallen osv. osv. Det er for resten også, når folk klager over ordensmagts brutalitet og dermed automatisk bliver anmeldt for vold eller »opsætsighed«. Det har jo intet at gøre med det, folk forstår ved voldsforbrydelser, men det opføres som sådanne i kriminalstatistikken, og det udnyttes hæmningsløst af højrekræfterne til at kræve mere politi og skrapere metoder.

Vi stiller i stedet for spørgsmålet: hvorfor er »opsætsighed mod offentlig myndighed« blevet femdoblet i de sidste 6-7 år? Et rimeligt svar er, at det skyldes optræningen af ordensmagts metoder, altså at femdobligen så at sige er provokeret frem. Men regeringen stiller ikke den slags spørgsmål. Den sjosker troligt efter højrekræfterne – når den da ikke ligefrem sjosker foran dem, som den f. eks. har gjort ved oprettelsen af antiterrorkorpset, hvis anvendelsesområde og retningslinjer folketinget nægtede oplysninger om, ved effektivisering af politiets registre på grundlag af EDB og CPR-numre uden den minimumsbeskyttelse, der ligger i registerloven, ved centralisering af magten over politiet i strid med den hidtidige, bevidst decentrale struktur osv.

Det er disse udviklingstendenser, vi ønsker en samlet debat om.

Der vil nok være nogle, som vil benytte lejligheden til at tale om noget andet, om bevillinger, om mandskab og rekrutteringsgrundlag osv. Det deltager vi gerne i – men en anden god gang. Bevillinger og mandskabstal har løbende været til debat mindst én gang årligt her. Derimod har vi ikke – i hvert fald ikke i de sidste mange år – haft en debat om udviklingstendenserne med hensyn til beføjelser, metoder og struktur eller om opfattelsen af ordensmagts funktion. Væsentligere end politiskolens kapacitet er dog, hvad indholdet af undervisningen er.

Jeg håber, at justitsministeren og ordførerne vil holde sig til de væsentlige spørgsmål, forespørgslens rejser.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er ikke sikker på, at den redegørelse, jeg her vil give, vil tilfredsstillende hr. Wilhelm, men det er jo også muligt, at hvilken redegørelse jeg end kom med, ville hr. Wilhelm have helt andre ting trukket frem.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke tilfredshed med, at vi her får lejlighed til at drøfte politiets forhold i en bredere sammenhæng. Jeg har noteret mig, at det, man særligt har ønsket drøftet, er udviklingstendenserne for politiet. Jeg er enig i, at det er et særdeles vigtigt spørgsmål, og jeg er også enig i, at det er tendensen, det generelle, som bør sættes under debat i dag.

Det er også baggrunden for, at jeg undlader at omtale konkrete sager, som for manges vedkommende allerede har været gjort til genstand for behandling i andre sammenhænge, det være sig i form af spørgsmål fra folketingets medlemmer eller spørgsmål fra folketingets retsudvalg.

Inden jeg kommer ind på de helt aktuelle overvejelser, skal jeg kort nævne de reformer, der er gennemført inden for den seneste tid, og som er de givne forudsætninger for vore aktuelle overvejelser.

Jeg må først nævne politikredsreformen fra 1973. Herved blev antallet af politikredse begrænset fra godt 70 til de nuværende 54 politikredse. Denne reform har utvivlsomt haft en række forbedringer for befolkningen i form af forbedret politimæssig betjening til følge. Som en meget vigtig konsekvens kan jeg nævne, at før 1973 boede ca. 1½ million mennesker i områder, som stort set – dvs. bortset fra personale på hjemmevagt – var uden politimæssig dækning i aften- og natte-timerne samt på helligdage og i weekender. I dag er hele landet dækket af et net af ordenspolitistationer, der er bemandede alle årets dage og alle døgnets timer. Ofte fremsatte udtalelser om, at politibetjeningen var bedre under de tidligere, små enheder, kan således ikke stemme, hvis man betragter spørgsmålet i et landsperspektiv.

Reformen har set fra et politifagligt synspunkt også haft en række fordele. De politimæssige enheder har fået en sådan størrelse, at man næsten til stadighed ved egen hjælp kan klare almindelige og selv pludseligt opståede situationer, som kræver indsats af en større mandskabsstyrke.

Ser vi på reformen med politimandens øjne, så har den også haft åbenbare fordele, herunder vel ganske særligt derved, at man gennem omlægningen af arbejdet har kunnet skabe mere tålelige arbejdsmæssige forhold for de ansatte.